

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović, predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i Slavice Marić Okičić, članica vijeća te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja D. J. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 23. svibnja 2019.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/18-01/684, urbroj: 401-01/05-19-7 od 4. ožujka 2019.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika odbijena je tužiteljeva žalba izjavljena protiv rješenja Ureda predsjednice Republike Hrvatske, klasa: 008-04/18-01/11, urbroj: 71-05/2-18-5 od 10. rujna 2018., kojim je odbijen zahtjev za pristup informacijama – dostavljanja preslike putnog naloga Predsjednice Republike za službeno putovanje u B. i H. od 14. do 16. svibnja 2018.

Tužitelj prigovara zakonitosti osporenog rješenja zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnome navodi da je mjerodavni Ured vijeća za nacionalnu sigurnost dao mišljenje da tražena informacija nije od važnosti da bude klasificirana stupnjem tajnosti „ograničeno“, da je Predsjednica javna osoba i njen rad mora biti potpuno transparentan, a sadržaj tražene informacije ne ulazi u područje diplomatskih odnosa. Predlaže Sudu da poništi osporeno rješenje i naloži Uredu predsjednice Republike Hrvatske da dostavi tražene podatke.

Tuženik je u odgovoru na tužbu ostao kod razloga osporenog rješenja i smatra navode tužbe neosnovanim. Ističe da Ured vijeća za nacionalnu sigurnost ne osporava potrebu da se zatraženi podaci i dalje štite određenim stupnjem tajnosti, a da je u obrazloženju osporenog rješenja učinjena greška u pisanju iz koje tužitelj izvodi pogrešan zaključak. Poziva se na zakonsku ovlast vlasnika klasificiranih podataka da odluči o zadržavanju stupnja tajnosti te na stajalište ovoga Suda iz presude poslovni broj: UsII-49/14 od 5. studenoga 2014., protiv koje

je Ustavni sud Republike Hrvatske odbio ustavnu tužbu odlukom U-III-1267/2017 od 21. studenoga 2017. Iz sadržaja odgovora proizlazi da predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odlučujući o tužbenom zahtjevu sukladno odredbi članka 31. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) – dalje: ZUS, prema slobodnom uvjerenju i na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, Sud je utvrdio da je osporeno rješenje zakonito.

Odredbom članka 15. stavak 2. točka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 12/14.) – dalje: ZPPI, propisano je da tijela javne vlasti mogu ograniciti pristup informaciji ako je informacija klasificirana stupnjem tajnosti, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka. Informacije su dostupne javnosti nakon što prestanu razlozi na temelju kojih je tijelo javne vlasti ograničilo pravo na pristup informaciji (stavak 6.).

Iz podataka spisa predmeta razvidno je da je tijelo javne vlasti kao vlasnik informacije traženu informaciju klasificiralo stupnjem tajnosti „ograničeno“, sukladno ovlastima iz odredbe članka 8. Zakona o tajnosti podataka („Narodne novine“ 79/2007. i 86/2012.) – dalje: ZTP. Tim stupnjem tajnosti, sukladno odredbi članka 9. ZTP-a, klasificiraju se podaci čije bi neovlašteno otkrivanje naštetilo djelovanju i izvršavanju zadaća državnih tijela u obavljanju poslova iz članka 5. ovoga Zakona.

Kad postoji interes javnosti, vlasnik podatka dužan je ocijeniti razmjernost između prava na pristup informacijama i zaštite vrijednosti propisanih u člancima 6., 7., 8. i 9. ovoga Zakona te odlučiti o zadržavanju stupnja tajnosti, promjeni stupnja tajnosti, deklasifikaciji ili oslobađanju od obveze čuvanja tajnosti podatka (članak 16. stavak 1.). Prije donošenja odluke iz stavka 1. ovoga članka vlasnik podatka je dužan zatražiti mišljenje Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost (stavak 2. istoga članka).

Postupajući po tužiteljevu zahtjevu, sukladno odredbi članka 16. ZTP-a o pravu na pristup informacijama, vlasnik informacije proveo je test razmjernosti i javnog interesa, nakon što je prethodno pribavio mišljenje Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost te potom zaključio da i dalje postoje razlozi zbog kojih su predmetne informacije klasificirane stupnjem tajnosti, te da prevladava potreba zaštite prava na ograničenje pristupa informaciji u odnosu na javni interes vezan uz objavu traženih podataka.

Slijedom navedenog, pravilno je postupio tuženik kada je odbio tužiteljevu žalbu, odnosno ocijenio zakonitim tuženikovo rješenje. U konkretnom slučaju, ograničenje prava na pristup informacijama propisano je zakonom, razmjerno je naravi potrebe u konkretnom slučaju te služi legitimnoj svrsi iz članka 5. ZTP-a. Tuženik je dao valjane razloge za svoju odluku, koje ovaj Sud prihvaća u cijelosti.

Tužbeni prigovor da (u postupku ocjene razmjernosti) Ured Vijeća za nacionalnu sigurnost nije osporio potrebu da se zatraženi podaci i dalje štite određenim stupnjem tajnosti, nije osnovan, jer se radi o očitoj grešci u pisanju u obrazloženju osporenog rješenja.

Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju riječ je o informacijama klasificiranim odgovarajućim stupnjem tajnosti, u postupku provedenim sukladno mjerodavnom propisu, tijelo javne vlasti je nakon provedbe testa razmjernosti i javnog interesa procijenilo da i nadalje postoje razlozi zbog kojih se ti podaci klasificiraju stupnjem tajnosti te da bi neovlašteno otkrivanje njihova sadržaja moglo naštetiti legitimnoj svrsi iz članka 5. ZTP-a.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 23. svibnja 2019.

Predsjednica vijeća
Dijana Vidović, v.r.